

Arrest

nr. 260 016 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A.Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaanse Pashtun, geboren op (...) in Kuz Arghech en een soennitische moslim. U bent afkomstig uit en woonde uw hele leven in Kuz Arghech in het district Khogyani in de provincie Nangarhar.

U en uw oudste broer J. (...), sinds 6 à 7 jaar werkzaam voor de Afghan National Police en gestationeerd in Kabul, kregen drie en een half tot vier maand voor uw vertrek uit Afghanistan een eerste bedreiging van de Taliban. Hierin werden jullie opgeroepen om hen te vervoegen en de jihad te doen. Dit werd u gezegd door de imam van de moskee, die in contact stond met de Taliban. Deze bedreiging werd door jullie niet ernstig genomen, maar uw vader vroeg u wel met school te stoppen. U bleef thuis en binnenshuis bij uw moeder tot er 3 tot 3.5 maand daarna een tweede bedreiging kwam van de Taliban. Jullie werden gevraagd om toe te treden tot het Islamitisch Emiraat, om de jihad te doen

en jullie moesten elke samenwerking met de overheid stoppen, ze zeiden ook dat jihad verplicht was voor elke moslim. Ook deze bedreiging werd door de imam aan uw vader doorgegeven.

Ongeveer een week voor uw vertrek, en na de tweede bedreiging door de Taliban, kwam uw oudste broer J. (...) van Kabul naar huis op verlof. De dag na zijn terugkomst ging hij alleen naar de bazaar van Chamtala boodschappen doen en kwam hij niet meer naar huis. Dorpelingen zeiden jullie dat hij was meegenomen door de Taliban.

Twee of drie dagen na de ontvoering van uw oudste broer ging u naar de imam in de dorpsmoskee. U zei hem dat u wist dat hij de Taliban had ingelicht over het beroep van uw broer, dat uw broer verdwenen was en dat u de wapens op zou nemen tegen de Taliban. U zou ook een aantal uitspraken gedaan hebben die ingingen tegen de waarden van de Islam. Volgens u, zou een spion dit overgebracht hebben naar de Taliban. Twee à drie dagen later werd de imam opnieuw door de Taliban gecontacteerd. Hij kreeg de opdracht om ervoor te zorgen dat u op vrijdag in de moskee klaarstond voor hen. Ze zouden u volgens hem kidnappen en straffen. Ook uw vader werd via de telefoon geïnformeerd van dezelfde boodschap. Nadien kwam de imam naar uw thuis en raadde uw vader aan om u naar het buitenland te sturen. Daarop vertrok u.

U bent ongeveer 2 en een halve maand onderweg geweest. U verliet Afghanistan via Iran, vervolgens reisde u achtereenvolgens door Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk, Italië en Frankrijk om op 21 juli 2019 aan te komen in België waar u op 22 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende stukken voor: uw originele taskara (o), een kopie van een badge van de Afghan National Police: voorkant (k) en achterkant (k), een kopie van de taskara van uw broer (k) en van uw vader (k).

B.Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaarde ten overstaan van de DVZ dat u op het moment van uw aankomst in België minderjarig was. U gaf als geboortedatum immers 6 juni 2002 op, wat betekent dat u volgens uw verklaringen op dat moment 17 jaar oud zou zijn geweest (zie Fiche NBMV). Op basis van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd door het Militair Hospitaal Koningin Astrid (Neder-over-Heembeek) op 26 juli 2019 werd uw leeftijd echter vastgesteld op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Rekening houdende met deze standaarddeviatie wil dit zeggen dat u minstens 18,6 jaar oud was op 26 juli 2019 en u bijgevolg ook op het moment van uw aankomst in België, op 21 juli 2019 (zie Registratiefiche, p. 1), niet langer minderjarig was. Bijgevolg oordeelde het CGVS dat er in uw hoofde geen steunmaatregelen verleend dienen te worden omwille van de door u verklaarde minderjarigheid aangezien uit het voornoemde leeftijdsonderzoek blijkt dat u niet langer minderjarig was op het moment van uw aankomst en asielaanvraag in België. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-generaal dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met

algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst heeft u het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op waar u vandaan komt en waar u voor uw komst naar België heeft verbleven. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Zo dient er worden vastgesteld dat uw geografische kennis betreffende uw regio van herkomst beperkt en fragmentarisch is. U somt een aantal dorpen rond uw eigen dorp op, maar gevraagd naar het dorp Shirgar dat binnen diezelfde straal van vijf kilometer ligt, kan u dit niet situeren (NPO 2, p. 14). Ook Kabolyan en Sur Dag, beiden dorpen in een zelfde straal rond uw dorp, kent u niet of kan u totaal niet situeren (NPO 2, p. 15). Voorts geeft u wel aan Munda Chenar te kennen, maar situeert het vervolgens volledig verkeerd. Uw situering van Munda Chenar, dat op de weg naar Kaga zou liggen op de linkerkant (NPO 2, pp. 14-15) klopt niet. Munda Chenar ligt volgens verschillende geraadpleegde kaarten in de richting van Chamtala, dat in de tegenovergestelde richting ligt van Kaga (Landeninfo 1-2). Voorts werd u gevraagd wat voor een plek Chamtala is, gezien u aangaf er geweest te zijn. U gaf aan dat het een dorp is en dat u op de bazaar bent geweest. U uitdrukkelijk gevraagd naar wat u nog kan vertellen over Chamtala, zegt u dat het een dorp is met een markt en leuke winkeltjes (NPO 2, p. 11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Chamtala een zeer bekend 'settlement' is in een woestijn voor teruggekeerde vluchtelingen uit Pakistan, iets wat algemeen geweten is in uw regio omdat er zoveel conflict rond bestaat en het ook een plek is waar vluchtelingen binnen Khogyani naar toe vluchtten in geval van geweld (landeninformatie 3). Dat zou u moeten weten want u vermeldt de zelfmoordaanslag op Zaman Ghamsharik die daar plaatsvond (NPO 1, p. 33). Dat u hier klaarblijkelijk niet van op de hoogte bent, kan moeilijk worden aangenomen. De informatie waarover het CGVS hieromtrent beschikt is toegevoegd aan uw dossier. Ook uw gebrekkige kennis over andere landmarks in Khogyani is opvallend. Zo kan u als u gevraagd wordt naar de ziekenhuizen of gezondheidsposten in de buurt van uw dorp, enkel Kaga Clinic noemen (NPO 1, p. 28) dit terwijl er in uw district nog drie andere gezondheidsposten zijn in Zawa, in Wazir en Lokhay (landeninformatie 1,4-5). Tekenend hierbij is dat Lokhay veel dichterbij uw dorp ligt dan Kaga. Dit alles wijst op een beperkte kennis van de regio met een sterk ingestudeerd karakter, en doet vermoeden dat u reeds op jonge leeftijd de regio heeft verlaten.

Voorts zijn uw verklaringen betreffende het dagelijkse leven onder de Taliban in een ruraal dorp in Khogyani vaag en algemeen, beschouwend eerder dan doorleefd. Zo verklaarde u dat de Taliban uw dorp en de bredere regio onder controle had (NPO 1, p. 29), echter bent u niet op de hoogte van de 'ushr', de taks die doorgaans door de Taliban wordt gevraagd aan de landbouwers (NPO 1, p. 10), en die volgens informatie waarover het CGVS beschikt aangekondigd wordt en geïnd wordt via de moskee in de dorpen van Khogyani (landeninfo 6). Dat u, zoon van een landbouwer, hierover niets kan vertellen, is opmerkelijk te meer omdat u verklaart dat uw vader de boekhouding deed van jullie velden (NPO 2, p. 32) en u zelf ook de dorpsmoskee bezocht (NPO 2, p. 17). De informatie hieromtrent is toegevoegd aan

uw dossier. Daarnaast komen de verklaringen over de houding van de Taliban in de laatste jaren voor uw vertrek, niet overeen met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Zo verklaart u dat meisjes niet naar school mochten eens ze ouder waren dan 10-12 jaar (NPO 1, pp. 21-22), maar uit informatie blijkt dat de Taliban sinds 2015, hun koers in Khogyani hieromtrent hebben veranderd, en dat meisjes in Khogyani weldegelijk naar school kunnen (landeninfo 7).

Verder dient te worden gesteld dat uw verklaringen betreffende de aanwezigheid van DAESH in uw district uiterst vaag en beperkt zijn. Vooreerst, als u gevraagd wordt wie de controle over uw dorp had, op het moment van uw vertrek, voorjaar 2019, verklaart u dat dit de Taliban is (NPO 1, p. 32) om later te verklaren dat het hele district in handen was van DAESH. Of Daesh daar momenteel nog aanwezig is kon u dan weer niet zeggen. Uit informatie blijkt niettemin dat IS quasi niet meer aanwezig in uw district en verslagen is (NPO 2, p. 20, 21, landeninformatie 8). Ook uw verklaringen over de aard van het conflict zijn vaag en ze stroken niet met de voorhanden zijnde objectieve informatie, die toont dat het conflict veel complexer was dan het door u wordt voorgesteld. Vooreerst heeft u geen weet van een belangrijke actor in het conflict namelijk de 'local uprising groups', groepen van burgers die de wapens opnamen tegen DAESH, en die mede een belangrijke rol gespeeld hebben in het neerslaan van DAESH. Maar daar naar gevraagd, verklaart u dat u het nooit gezien of gehoord heeft (NPO 2, p. 22) (landeninformatie 7-8). Daarnaast was er in Khogyani in de drie jaren voorafgaand uw vertrek, sprake van een situatie van co-existentie van de overheid en Taliban waarbij de Afghaanse veiligheidstroepen met de Taliban samenwerkten om DAESH te verslaan. Van deze specifieke situatie vinden we echter in uw verklaringen niets terug, ook niet als er u specifiek naar de houding van de Taliban wordt gevraagd met de komst van DAESH (NPO 1, p. 33), (landeninformatie 6-7). Dat u over deze toch zeer specifieke situatie slechts zo vaag en algemeen kan vertellen, doet ernstige twijfels rijzen over uw aanwezigheid in het district op het moment van dit conflict.

Van DAESH kan u ten slotte geen enkele commandant of leider noemen (NPO 2, p. 24 en NPO 1, p. 34). Dit is opmerkelijk omdat het conflict in Khogyani de nieuwsberichten van de laatste drie jaar voor uw vertrek toch domineerde, iets wat uw vader op de radio toch zou moeten gehoord hebben (NPO 1, p. 32). Dit alles toont dat u het eigenlijk niet goed weet, en toont vooral aan dat u niet op de hoogte bent van de recente ontwikkelingen in uw regio van herkomst. Deze vaststellingen omtrent uw kennis over DAESH doen reeds ernstige twijfels rijzen bij uw recente herkomst.

Dit wordt nog duidelijker wanneer er wordt gepeild naar de incidenten in uw regio van herkomst van de laatste jaren voor uw vertrek. Uw kennis is fragmentarisch en wijst op een ingestudeerd karakter. U gaf tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat de incidenten 'ontelbaar' waren in uw district (NPO 1, p. 34), wat inderdaad overeenkomt met de beschikbare gegevens. Toch komt u noch in het eerste onderhoud, noch in het tweede, niet verder dan een handvol heel bekende gebeurtenissen uit de bredere regio. Zo vertelt u over het incident in de Malikyar Hotakschool waarbij drie conciërges onthoofd werden door DAESH (NPO 1, p. 22), dat ook de internationale pers haalde, verder spreekt u over een bomaanslag in Chamtala, waar Haji Zaman, zoon van Jawed Zaman, zou om het leven zijn gekomen (NPO 1, p. 33), u spreekt over de aanslag in de moskee van Kaga waarbij een heel aantal mensen het leven lieten en de mullah gewond raakte, de aanslag op Shern Agha in de buurt van uw dorp (NPO 1, p. 33) en u vermeldde de aanval op politiecommandant Sarjangay en een luchtaanval met veel gewonden in Zawa (NPO 1, p. 34). Echter, zoals u zelf verklaard, waren de incidenten 'ontelbaar', toch komt niet verder dan deze, u zou ze vergeten zijn (NPO 1, p. 34). Het is daarbij erg opmerkelijk dat u nauwelijks de incidenten vernoemt die plaatsvonden in de onmiddellijke omgeving van uw dorp of de plekken waar u verklaarde te komen. Zo heeft u bijvoorbeeld wel weet van de aanslag op Shern Agha in juli 2017 maar heeft u geen weet van een opstand van burgers tegen de Taliban in hetzelfde dorp in Bar Arghech in september 2018 (NPO 2, p. 23, landeninformatie 9). Een ander incident bij u in de buurt, namelijk de mislukte zelfmoordaanslag op de toenmalige districtschief Haji Zalmay, in mei 2017 in Sra Kala vernoemt u niet (landeninformatie 10). Gezien deze plek door u gekend, en bezocht werd (NPO 1, p. 9 en NPO 2, p. 10) en slechts een paar kilometer bij u vandaan ligt, en u hem zelf kent als een vroegere districtchief die actief was in de jaren voor uw vertrek (NPO 2, p. 16) kan dit feit toch niet zomaar aan u kan voorbij zijn gegaan. Ook een aanslag op een ALP-commander Habib Ur Rahman in december 2017 ter hoogte van Kaga Bazar, opnieuw een plek waar u met uw vader kwam om naar de bazaar te gaan, zegt u niets (NPO 2, p. 24, landeninformatie 11). Van incidenten waarbij kinderen omkwamen heeft u geen weet noch van incidenten in Chamtala in de laatste 3 jaar dat u er verbleef (NPO 2 p.11-12, 23): de ontploffing van een achtergebleven raket in Chamtala, in april 2018, die het leven kostte van vier kinderen en waarbij zes van hun familieleden ernstig gekwetst waren, bijvoorbeeld. Dit nieuwsfeit haalde de internationale media (landeninformatie 12). Ook van een ander incident, waarbij een kind omkwam in Lukhi, dicht bij u dorp, heeft u geen weet (NPO 2, p. 23, landeninformatie 13). Verder werd u gevraagd naar incidenten waarbij burgers om het leven kwamen, behalve één incident dat al een vier tot vijf jaar geleden plaatsvond in Zawa, kan u er geen noemen. Dat is opmerkelijk wetende dat uw regio tot de hoogste categorie van 'conflict severity' wordt gerekend (landeninformatie 14). In ieder geval moet op

basis van de bovenstaande vaststellingen, worden besloten dat u kennis over de gebeurtenissen en het conflictverloop in uw regio in de afgelopen drie jaar onaannemelijk vaag is. Van iemand die achttien jaar in zijn herkomstregio heeft gewoond en zijn vader vergezelde naar de bazaar van Kaga (NPO 1, p. 28) en van Chamtala (NPO 2, p. 28) mag wel verwacht worden hij op de hoogte is van incidenten in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp. Ten slotte roepen ook uw verklaringen over de kweek van papaver twijfels op. U verklaart immers dat er in uw district papaver werd geteeld, maar van vernietigingsoperaties van papaver, heeft u geen weet (NPO 1, p. 31). Ook dat is verwonderlijk omdat er zelfs in het jaar van uw vertrek, 2018, nog vernietigingscampagnes waren, en deze vooral dicht bij het districtscentrum plaatsvonden (landeninformatie 15). Gezien de locatie van uw dorp, op een 8-tal kilometer van het districtscentrum, en het feit dat u uw vader vergezelde naar de markt, is het vreemd dat u daar nooit iets zou over gehoord hebben. Deze vaststellingen liggen in de lijn met de andere vaststellingen inzake uw herkomst.

U probeert dit gebrek aan kennis over de regio en de recente ontwikkelingen daar te verdoezelen door u voor te doen als een jonge, schoolgaande jongen die amper buiten zijn dorp mocht komen van zijn vader (NPO 2, p. 17). U zou tot vier maand voor uw vertrek naar school zijn geweest, u zou nooit enige job uitgeoefend hebben, en mocht van uw vader nauwelijks buiten uw dorp komen, behalve om hem te vergezellen naar de markt van Kaga, of om de markt van Chamtala te bezoeken. In de periode voor uw vertrek, toen u was gestopt met school, deed u 'niets speciaals', behalve bij uw moeder blijven (NPO 1, p. 24 en NPO 2, p. 10). De hierboven reeds aangestipte vaststellingen over uw leeftijd, doen echter al afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u aangemeten profiel. Gezien u uw vertrek uit Afghanistan 2,5 maand voor uw aankomst in België situeert, was u bovendien al meerderjarig toen u vertrok. Bovendien schetst u van uzelf een beeld van een jongeman zonder eigen netwerk die van weinig op de hoogte was, omdat hij enkel via zijn vader en een oude radio (NPO 1, p. 19) werd geïnformeerd. Behalve de familie aan moederskant waarmee u geen contact meer zou hebben, woont al uw familie in het dorp, verklaarde u. Er werden echter vaststellingen gedaan waaruit blijkt dat u in de jaren voor uw vertrek reeds over internettoegang beschikte. Er werd van u immers een tweede Facebookprofiel teruggevonden waarop u reeds in 2016 actief was (landeninfo 16). Uit objectieve informatie waarover het GGVS beschikt blijkt dat in 2016 slechts 11% van de bevolking in Afghanistan toegang had tot het internet op een mobiele telefoon. Vooral in steden is de toegang tot internet hoger (landeninformatie 17). Dit is niet de leefomgeving die u schetste tijdens uw persoonlijk onderhoud, u verklaarde immers tot uw vertrek gewoond te hebben in een dorp zonder elektriciteit waar de mensen geen televisie gebruikten (NPO 1, p. 19). Dit profiel doet tevens vermoeden dat u, in tegenstelling tot wat u verklaarde, beschikt over een netwerk buiten het district Khogyani. U bent in contact met verschillende mensen die aangeven te studeren aan de universiteit van Kabul. Op bepaalde foto's van u werd reeds in 2016 door mensen die aangeven in Jalalabad of Kabul te wonen gereageerd. De bewijsstukken hiervoor zijn toegevoegd aan uw dossier. Deze vaststellingen en deze over uw leeftijd samen, wijzen op een bewuste poging om de asielautoriteiten te misleiden. Toen u werd gevraagd naar uw Facebookprofiel, gaf u immers bewust een profiel van latere datum op. Dit alles haalt het geloof in het door u verklaarde profiel en uw recente herkomst verder onderuit.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Kuz Arghech gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Bovendien werden er bijkomende vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling zetten.

Vooreerst dient er worden gesteld dat de verklaringen over wat er met uw broer is gebeurd niet coherent zijn. Zo stelt u de registratiefiche voor minderjarigen dat uw broer één week voor uw vertrek is gedood door de Taliban (Fiche NBMV, p. 2). In de door u ingevulde vragenlijst verklaart u uitdrukkelijk dat u geen nieuws hebt van uw broer, dat hij een week voor uw vertrek is meegenomen door de Taliban, maar dat u niet weet wat gebeurd is (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Er dient te worden opgemerkt, dat ook u ook in de persoonsgegevens bij DVZ geen melding maakt van de dood van uw broer, maar verklaart dat hij in Kuz Arghech verblijft (Verklaring DVZ, Persoonsgegevens, punt 17, p. 9). Vervolgens spreekt u in uw eerste persoonlijk onderhoud enkel over een ontvoering (NPO 1, p. 17, NPO 1, p. 34), om dan in uw tweede persoonlijke onderhoud dan weer te verklaren dat uw broer tien dagen na zijn ontvoering werd gedood door de Taliban (NPO 2, p. 30). Geconfronteerd hiermee verklaart u dat u telkens verkeerd werd begrepen door de tolken (NPO 2, p. 34). Deze verklaring volstaat echter niet. De dood van uw broer maakt een belangrijk deel uit van uw vervolgingsvrees en u werd in het begin en op het einde van elk persoonlijk onderhoud de kans geboden om aanvullingen te doen of opmerkingen te maken (NPO 1, pp. 3-4, NPO 1, p. 36 en NPO 2, p. 2). De verschillende verklaringen die u aflegt, vallen uiteraard niet met elkaar te rijmen en tasten reeds in deze fase de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.

Voorts zijn uw verklaringen over de problemen die aanleiding gaven tot uw vlucht weinig overtuigend. Zo is de reactie van uw broer op de bedreigingen van de Taliban uiterst merkwaardig te noemen. Uw broer, die gestationeerd was in Kabul als agent voor de Afghan National Police, en die op de hoogte was van de beide bedreigingen van de Taliban (NPO 2, p. 29), zou deze naast zich neergelegd hebben (NPO 2, p. 29). Dit strookt niet met andere verklaringen van u waarin u stelde dat hij, in de zes à zeven jaar dat hij reeds werkte voor ANP, zich telkens vermomde om naar huis te komen (NPO 2, p. 26), uit angst voor de Taliban (NPO 1, p. 15). In het licht hiervan is dan ook zeer opmerkelijk dat hij na twee persoonlijke bedreigingen zich vrijelijk naar huis zou begeven in Khogyani, en helemaal alleen naar de markt van Chamtala zou zijn gegaan (NPO 2, p. 29). Dit zou verbazen, te meer omdat u zelf na de eerste bedreiging, drie en halve maand tot vier maand voor uw vertrek, door uw vader werd opgedragen om niet meer naar school te gaan (NPO 2, p. 9).

Verder dient er worden gewezen op de gebrekkige kennis die u heeft over de werkzaamheden van uw broer. U gevraagd wat zijn beroep precies was, verklaart u dat u niet zoveel over zijn werkzaamheden weet, behalve dat hij een bodyguard was en overheidsinstellingen beveiligde (NPO 1, p. 14). Het is opmerkelijk dat u zo weinig details over zijn werkzaamheden kan vertellen, gezien het feit dat u verklaarde dat hij al 6 à 7 jaar voor de ANP werkte en dat hij elke 3 maand ongeveer een week op verlof kwam en daarbij altijd in het ouderlijk huis verbleef (NPO 1, p. 15 en NPO 2, p. 25).

Opvallend is bovendien dat wanneer u gevraagd wordt naar de reden waarom de Taliban net uw broer zouden rekruteren, u zijn beroep niet vermeldt. U verklaart immers twee keer dat u dacht dat de Taliban hem rekruteerde omwille van zijn fysieke capaciteiten (NPO 1, p. 35 en NPO 2, p. 28) en omdat jullie jong waren (NPO 2, p. 27). Dat is vaag en algemeen, en strookt niet met de voorhanden zijnde informatie over rekrutering door de Taliban. Als de reden voor jullie rekrutering zou zijn dat jullie fitte en jonge mannen waren, is de vraag bovendien waarom de Taliban zich dan al niet veel eerder heeft toegelegd op jullie rekrutering.

Ook uw verklaringen over wat er gebeurde na uw vertrek zijn vaag en niet coherent. Vooreerst zijn er de bovenstaande vaststellingen over de dood van uw broer waarover u verschillende verklaringen aflegt. Verder stelt u, gevraagd of de Taliban na uw vertrek nog naar u kwam zoeken, eerst dat ze verschillende keren naar uw thuis kwamen, om dan vervolgens te verklaren dat de Taliban via de imam naar u vroeg, om ten slotte te verklaren dat u het eigenlijk niet zo goed weet omdat u niet zoveel met uw vader praat (NPO 2, p. 32). Aangenomen dat u de Taliban vreest en dat dit de reden was voor uw vertrek uit Afghanistan, mag er van u verwacht worden dat u meer interesse zou aan de dag leggen over wat er na uw vertrek is gebeurd. Dit gebrek aan interesse doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Volledigheidshalve kan er worden aangestipt dat, voor zover hier geloof kan aan gehecht worden aan het beroep van uw broer bij de Afghan National Police en de problemen die hij hierdoor kreeg met de Taliban, op zichzelf onvoldoende zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, te meer u geen zicht geeft op uw recente verblijfplaatsen.

In de kantlijn dient te worden opgemerkt dat er met de opmerkingen die u via uw advocaat doorstuurde (dd. 31/07/2020) bij het notities van het eerste persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden, en dat deze geen afbreuk doen aan de bovenstaande vaststellingen.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd vermogen niet de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie en documentenfraude bestaat waardoor documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben en zij moeten vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval bleek te zijn. Voorts moet worden opgemerkt dat uw taskara louter een indicatie geeft van uw identiteit maar geen bewijs van recente herkomst vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat een taskara de oorspronkelijke herkomstplaats vermeldt, maar dat dit niet noodzakelijk op dat moment een actuele woonplaats hoeft te zijn. Dat u mogelijks oorspronkelijk afkomstig bent uit Khogyani kan niet worden uitgesloten. Dezelfde vaststellingen kunnen gedaan worden omtrent de kopies van de taskara's van uw vader en uw broer, al dient er bij de taskara van uw vader nog bijkomend opgemerkt te worden dat deze heel recent werd opgemaakt, namelijk op 23 april 2019. Over de badge die u voorlegt van de Afghan National Police, dient te worden gesteld dat deze louter een indicatie geeft van het beroep van de persoon vermeldt op deze badge en niet als dusdanig de door u verklaarde gebeurtenissen bewijst of de eventuele familieband die u met deze persoon zou hebben. Aan de hand van de door u neergelegde foto's is het bovendien onmogelijk om de authenticiteit van dit document te controleren. Er dient ter zijde te worden vastgesteld dat de geldigheid van de badge reeds op 30 maart 2019 verliep, zijnde voor de gebeurtenissen die door u gesitueerd werden 2,5 maand voor uw aankomst in België op 21 juli 2019, zijnde eind april 2019.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop

zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en niet uitsluit dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Khogyani. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15cQualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 18 juni 2020 en op 14/08/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere

verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Chaparhar heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

De Raad stelt vast dat het administratief dossier geen gegevens bevat die laten vermoeden dat verzoekende partij niet over de Afghaanse nationaliteit zou beschikken en wijst erop dat op datum van terechtzitting het een gegeven van algemene bekendheid betreft dat de taliban na een korte strijd het gehele land in hun macht hebben en er geen algehele objectieve informatie voorhanden is met betrekking tot de huidige feitelijke situatie in de diverse regio's en steden van Afghanistan en/of het gehele land.

Gezien de Raad inzake de hoger aangehaalde elementen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 november 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT